

Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde:
'Bent u dan de enige vreemdeling in
Jeruzalem die niet weet
wat daar deze dagen gebeurd is?'
Jezus vroeg hun:
'Wat dan?'

Ze antwoordden:

'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret,
een machtig profeet in woord en daad
in de ogen van God en van het hele volk.
Onze hogepriesters en leiders
hebben hem ter dood laten veroordelen
en laten kruisigen.
Wij leefden in de hoop
dat hij degene was die Israël zou bevrijden,
maar inmiddels is het de derde dag
sinds dit alles gebeurd is.
Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons
midden ons in verwarring gebracht.
Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf
gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet
en ze kwamen zeggen dat er engelen
aan hen waren verschenen.
De engelen zeiden dat hij leeft.
Een paar van ons zijn toen ook naar het graf
gegaan en troffen het aan
zoals de vrouwen hadden gezegd,
maar Jezus zagen ze niet.'

Toen zei hij tegen hen:

'Hebt u dan zo weinig verstand
en bent u zo traag van begrip
dat u niet gelooft in alles
wat de profeten gezegd hebben?
Moest de messias al dat lijden niet ondergaan
om zijn glorie binnen te gaan?'
Daarna verklaarde hij hun
wat er in al de Schriften
over hem geschreven stond,
en hij begon bij Mozes en de Profeten.

Lucas 24, 18-27

*'Bent u dan de enige vreemdeling in
Jeruzalem die niet weet wat daar deze
dagen gebeurd is?'* De tochtgenoot,
Jezus, een *vreemdeling in Jeruzalem*. Dat
klopt. Maar de twee leerlingen beseffen
niet hoe 'vreemd' ze zelf zijn.

Ze weten nochtans alles over Hem. Hun
verhaal is een korte, maar juiste
samenvatting van wat met Jezus
gebeurd is. Ze spreken zelfs over de
verrijzenis, *maar Jezus zagen ze niet*,
evenmin als hun vrienden die naar het
graf geweest waren. 'Zien' is hier een
beeld voor 'geloven'. Eerder was het al
gezegd: *hun blik werd vertroebeld*. Pas
verder in het verhaal worden *hun ogen
geopend*, bij het breken van het brood.
Ze weten dus heel wat over Jezus, maar
ze kunnen nog niet in Hem geloven. Het
verdriet om zijn sterven is nog te groot.

De woorden van de vreemdeling klinken
wel hard: *hebt u dan zo weinig verstand
en bent u zo traag van begrip dat u niet
gelooft in alles wat de profeten gezegd
hebben?* Die woorden zijn echter geen
verwijt aan de twee leerlingen. Ze
vertellen wel wat er aan de hand is. Ze
klinken zoals een diagnose, die door een
arts gesteld wordt, als die vaststelt dat er
iets mis is met een patiënt.

Omdat de twee leerlingen (nog) niet in
staat zijn om in Jezus en zijn verrijzenis te
geloven – dat is de diagnose – getuigt
de tochtgenoot van zijn geloof: *moest
de Messias al dat lijden niet ondergaan
om zijn glorie binnen te gaan?* En verder
zegt hij waarop zijn geloof gebaseerd is,
namelijk *wat er in al de Schriften over
hem geschreven stond, en hij begon bij
Mozes en de Profeten*.

Hier wordt onderscheid gemaakt tussen
'weten' en 'geloven'. Men kan heel wat
'weten' over God, over Jezus, ... maar
dat betekent nog niet dat men in God, in
Jezus gelooft. Geloven is relationeel. Het
is betrokkenheid, verbondenheid. Wat
over hem geschreven stond maakt die
betrokkenheid open. Geloven ontstaat
en groeit wanneer iemand in de Schrift
ontdekt wat op hem/haar betrekking
heeft. Dan kan hij/zij zich door het Woord
van God aangesproken voelen.

Dat heeft gevolgen voor verkondiging en
catechese. Vaak gaat verkondiging niet
verder dan het doorgeven van kennis
over het geloof of over een Schrifttekst.
Zo hebben heel wat mensen in vorige
generaties de catechismus zelfs uit het
hoofd gekend, maar daarom waren ze
nog geen gelovige mensen.

Geloven wordt gewekt en gevoed
wanneer mensen ontdekken dat de
woorden van de Schrift een licht werpen
op hun leven. Zo ontdekken zij wie God is
voor hen. Zo groeit verbondenheid met
God en ook met andere mensen, met
'tochtgenoten'.

Zo ontdekken de leerlingen van Emmaüs
– dank zij het getuigenis van hun
tochtgenoot – hoe ze met het lijden en
de dood van Jezus kunnen omgaan.

Geloven kan je niet 'doorgeven' als een
pakje dat men maar moet 'aannemen'.
Geloven wordt gewekt wanneer mensen
met elkaar op weg gaan, hun zoeken en
tasten met elkaar delen en van daaruit
open komen voor het Woord van God in
de Schrift.

Heer Jezus,
sinds uw verrijzenis
gaat Gij met ons mee op onze weg
in mensen die
een stukje van ons leven willen delen,
in mensen die
kunnen luisteren naar wat wij doormaken,
in mensen die
ons zoeken en twijfelen ernstig nemen,
in mensen die
getuigen van hun eigen geloof,
in mensen die
een herkenbare taal spreken over U,
in mensen die
uw liefde voor ons
vertolken in woord en nabijheid.

Zend zulke mensen
als tochtgenoten
op onze weg.

Geef dat wij zelf
zulke zoekende tochtgenoten zijn
voor wij wie – ook onverwacht –
ontmoeten.

Amen.

Wie deze blaadjes per mail wil
ontvangen, kan daarvoor een mailtje
sturen naar lucmaes.belsele@skynet.be.

In het Licht van Gods Woord

Evangelie,
inspiratie voor
de kerk van morgen

2.1

Als tochtgenoten spreken